

Zbavení rodičovské odpovědnosti a osvojení dítěte pěstouny

Anna pochází stejně jako její manžel z Iráku. V Norsku se jim narodily dvě děti. Z důvodu krutého domácího násilí ze strany manžela Anna opakovaně pobývala s dětmi v krizových centrech. Děti byly v listopadu 2010 umístěny do dvou pěstounských rodin. Po pokusu o únos dětí jejich otcem byl matce v červnu 2011 zakázán styk s dětmi z obavy, že nedokáže děti před otcem ochránit. Manželství bylo rozvedeno. Otec opustil Norsko. V roce 2014 byla Anna zbavena rodičovské odpovědnosti a děti byly osvojeny. Obecně nebyly její výchovné schopnosti zpochybněny, ale rizikem byl únos dětí otcem. Mezi dětmi a matkou neexistovalo citové pouto, jelikož byl kontakt po únosu zcela přerušen. Anna uznala, že děti si zvykly u pěstounů a že jí nebudou vráceny do péče, ale dožadovala se možnosti děti vidat. Soud její žádosti nevyhověl s tím, že zákaz styku je v nejlepším zájmu dětí.

Kontakt dědečka s dítětem po osvojení dítěte jinou rodinou

Jana se narodila v roce 2006. Její matka zemřela v roce 2011. Po smrti matky Jana žila u dědečka z matčiny strany. V roce 2013 byla Jana adoptována příbuznými. Při kontaktech Jany s dědečkem se objevily problémy. Dědeček se nakonec obrátil na soud. Soud uvedl, že zákon umožňuje soudní úpravu styku dítěte s příbuznými, pokud adoptivní rodiče styku brání, avšak dědeček v řízení o osvojení neuváděl, že má o styk zájem. Styk tedy neupravil.

Styk dítěte v pěstounské péči s biologickými rodiči

Emily se v roce 2011 narodila dcera. V té době žila u rodičů, norských občanů romského původu. Krátce poté ji otec vyhnal z domu a spolu s dcerou se nastěhovala do rodinného centra. Následně se opakovaně stěhovala k rodičům a zpět do rodinného centra. Během jednoho pobytu v rodinném centru otec Emily pobodal sousedský pár, který podezíral z pomoci stěžovatelce při stěhování. Po tomto incidentu se matka s dcerou opět nastěhovaly domů. Následně orgány péče o dítě požádaly o převzetí dítěte do péče.

V červnu 2012 bylo dítě umístěno k pěstounům na utajené adrese. Matce byl umožněn asistovaný styk jednu hodinu týdně s tím, že dítě si musí zvyknout u pěstounů. O několik měsíců později bylo dítě umístěno do trvalé pěstounské péče. V prosinci 2012 byl rodičům umožněn asistovaný styk jednu hodinu čtyřikrát ročně s tím, že ani jeden z nich neznal adresu pobytu dítěte. V červnu 2013 soud vydal rozsudek, kterým zakázal styk rodičů s dítětem z důvodu zjevného rizika únosu s odkazem na nejlepší zájem dítěte.

Rozsudek velkého senátu ESLP ve věci **Strand Lobben a ostatní proti Norsku** ze dne 10. září 2019

http://eslp.justice.cz/justice/judikatura_eslp.nsf/WebSearch/7F653B15A07FEF32C125848700288228?openDocument&Highlight=0,

<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-195909%22%5D%7D>